

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.013/2022/4.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Prágai Gabriella ügyvéd (cím1)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. György András ügyvéd)

A per tárgya:

Szerzői jogsértés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.694/2021/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 3/A.P.21.527/2020/56-I

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az ügy tényállása

[1] A felperes ügyvezetője, név (a továbbiakban: szerző) kizárólagos felhasználási engedélyt adott a felperesnek a „Gázzal telített szénhidrogén folyadékok tömegárammérési eredményeinek kiértékelési algoritmus” elnevezésű műre és feljogosította, hogy a saját nevében fellépjen harmadik személy jogsértővel szemben.

[2] A felperes tervezőként az alperessel, mint megrendelővel 1998. december 29-én „Víztartalom meghatározás algoritmusának kidolgozása helység SzT-olajgyűjtő állomáson”, majd 1999. szeptember 15-én „SzT-4-5-6 gyűjtőállomás víztartalma meghatározásának algoritmus” tárgyban tervezési szerződéseket kötött. A szerződésekben megállapodtak az algoritmusnak próbaüzem keretében az SzT-helység (SzT 8-9), illetve az SzT-4-5-6 gyűjtőállomásokon történő jogszerű telepítéséről. Kikötésre került az is, hogy minden további alkalmazáshoz a szerző külön engedélye és önálló hasznosítási szerződéskötés szükséges. A szerződések 1. számú melléklete szerint az alperes feladata volt az algoritmus kidolgozása, írásos dokumentáció készítése és mágneslemezen való átadása. A szerződések 2. és 3. számú – „Egyéb vállalkozási feltételek” című – melléklete értelmében a tervdokumentációban alkalmazott eljárás olyan újszerű műszaki megoldást tartalmaz, amely szerzői jogi mű, vagyoni értékkel rendelkezik, s mint ilyen szerzői jogi védelem alatt áll. Ehhez az utóbbi szerződés 2. sz. melléklete azt is hozzáfűzte, hogy a szerzői jogi védelem 990610003T azonosítási számon áll fent.

[3] A felperes e szerződések alapján elkészített egy, a gázzal telített szénhidrogén folyadékok tömegáram mérésének kiértékelésre szolgáló számítási eljárást (a továbbiakban: Algoritmus), amely lehetővé teszi, hogy az alperesnél alkalmazott tömegárammérő által szolgáltatott primer adatokból (térfogat és átlagsűrűség) közvetlenül meghatározzák a kitermelvény olaj-, víz- és gázfázisainak arányát. A szerző az Algoritmust írásban részletesebb kifejtéssel is rögzítette a „Gázzal telített szénhidrogén folyadékok tömegáram mérésének kiértékelése” című műszaki tanulmányban, amelynek a műpéldányát 1999. júniusában letétbe helyezte az Artisjusnál 990610003T számon. Az alperes jelenleg is az Algoritmust alkalmazza a tömegárammérők primer eredményeinek kiértékelésére, azaz a kitermelvény folyadék, olaj és a gáz arányának a meghatározására.

[4] A felperes a 2006. január 31-i levélében jelezte az alperesnek, hogy tudomása szerint az alperes a jogosított felhasználásokon túl további gyűjtőállomásokon lévő tömegárammérőkre is használja a szoftvert, amire nem kért és nem kapott engedélyt a felperestől, ezért elszámolást kért e felhasználások után. Az alperes 2017 szeptemberében e-mailben 49 olyan felhasználásról tájékoztatta a felperest, amelyek a próbaüzemet követően kezdődtek és amelyek tekintetében a felek között nem került sor elszámolásra. A felperes az ezt követően küldött felhasználási szerződéstervezetében felhasználásonként 350.000 forint + áfa és kamataira hivatkozással 17.000.000 forint felhasználási díjat igényelt. Az alperes ezt az összeget magasnak tartotta, majd az újabb egyeztetések után szoftverfelhasználási előmegállapodást szövegezett meg, amelyet nem írt alá. A felperes 2018. szeptember 17-én felszólította az alperest teljesítésre, valamint a jogsértés abbahagyására. Az alperes a felperes követelésének elévülésére hivatkozott.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[5] A felperes keresetében elsődlegesen kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a felperes szerzői jogát azzal a magatartásával, hogy az 1999. és 2017 közötti időszakban összesen 49 esetben jogosulatlanul használta fel az helység Termelési Régióban 15 olajgyűjtő állomásának irányítástechnológiai rendszerébe telepítve és az ahhoz csatlakoztatott 2 db tömeg-árammérőnél alkalmazva a kutak termelvényeinek mennyiségi meghatározására vonatkozóan a felperes kizárólagos hasznosításában álló T8bevq.xls Excel fájlban alapuló "Gázzal telített szénhidrogén folyadékok tömegáram mérésének kiértékelése" megnevezésű számítógépes kiértékelő programot, műszaki szoftvert. Kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől történő eltiltásra és 5.888.480 forint kártérítés és késedelmi kamata megfizetésére kötelezését. Másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:587. §-ában szabályozott utaló magatartás alapján kérte az alperes kötelezését 5.888.480 forint és kamata megfizetésére.

[6] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes követelése elévült. Érdemben vitatta, hogy a felperes szerzői jogi oltalom alatt álló műveit - a tanulmányt és az Excel fájlt – jogosulatlanul használta fel. Állította, hogy az Algoritmus (mérés-kiértékelő számítás) - amit a felperestől a tervezési szerződés alapján átvett és jelenleg is felhasznál –nem áll szerzői jogi oltalom alatt.

Az első- és másodfokú bíróság döntése

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[8] Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az alperes elévülési kifogását, ezért érdemben vizsgálta, hogy megvalósult-e a szerző engedélye nélküli felhasználást. A peres felek között létrejött szerződések alapján megállapította, hogy a felperes feladata az volt, hogy az alperes által szolgáltatott gyűjtőállomáson elvégzett ún. PVT-mérések adatai alapján a Beggs-Vasques korrelációba illesztendő adatokat - konstansokat – meghatározza, és ezáltal az egyenlőséget adaptálja a kérdéses gyűjtőállomásra. Mivel az ezekre jellemző műszaki adatok idővel változnak, így a kiértékelő módszert időről-időre felül kell vizsgálni és az adaptálást újra el kell végezni, a felperes feladata – a tervezési szerződések tárgya – egy algoritmus (matematikai képletsorozat) létrehozása és átadása volt.

[9] Az elsőfokú bíróság kifejtette: az nem volt vitás a perben, hogy az alperes azt az algoritmust alkalmazza a folyamatirányítási rendszereiben, amelyet a szerző alkotott meg. A párhuzamosan futó büntetőeljárásban ugyan beszerzésre került a Szerzői Jogi Szakértői Testület (a továbbiakban: SzJSzT) szakvéleménye, az azonban a perben megállapított eltérő tényállás miatt nem vehető figyelembe. Az SzJSzT-19/19 szakvélemény ugyanis a Tanulmány és az Excel fájl szerzői jogi védelmét vizsgálta és állapította meg, az alperes viszont közvetlenül nem használta fel ezeket a műveket. A perben is kirendelt szakértő SzJSzT-12/21. számú szakvéleménye alapján arra a megállapításra jutott, hogy a felperes algoritmus - úgy is mint mérést kiértékelő eljárás és úgy is mint matematikai művelet - a szerzői jogról szóló

1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 1. § (6) bekezdése alapján nem áll szerzői jogi oltalom alatt, a felhasználása nem engedélyköteles. Az alperes annak engedély nélküli felhasználásával nem valósított meg szerzői jogsértést. Hangsúlyozta, hogy az nem minősül engedélyköteles felhasználásnak, ha az alperes, miután megismerte a felperes programjának a működési elveit, az abban alkalmazott matematikai módszereket, e tudását egy új szoftver megvalósítására hasznosítja. Mindaddig, amíg a két szoftver között az összefüggés pusztán az azonos funkcionalitás és a matematikai számítás módja, nem szükséges az eredeti szoftver jogosultjától szerzői jogi engedélyt kérni. Sem a program funkcionalitása – az EUB C-406/10. számú ügyben hozott ítélete által megerősítetten – sem a programban megvalósított matematikai művelet – az Szjt. 1. § (6) bekezdése alapján – nem áll szerzői jogi oltalom alatt.

[10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy mindenben egyetért az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival, kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel fejtette ki az álláspontját. Ennek körében kiemelte, a felperes érvelésével szemben, nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő joga. A szakértői bizonyítás körében állított eljárási szabálysértések (Pp.300. § (3) bekezdés, 306. §, 308.§ (2) bekezdés, 313. § (2)-(3) bekezdései) nem valósultak meg, az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése megfelelt a Pp. 317. §-ában és a Pp. 237. §-ában írtaknak.

[11] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy bár az SzJSzT - külső szakértővel kiegészülve - az SzJSzT-12/21. számú szakvéleményében azt állapította meg, hogy a Tanulmány egésze szakirodalmi műként szerzői jogi oltalom alatt áll, ebből azonban nem következik az, hogy a Tanulmány bármely részének felhasználása is engedélyköteles. Mivel az Szjt. 1. § (6) bekezdéséből következően önmagában az elgondolás, eljárás, működési módszer vagy matematikai algoritmus formájában felírt számítás akkor sem áll szerzői jogi oltalom alatt, ha azok az egyébként az oltalom alatt álló tanulmány vagy a vizsgált makró által végrehajtott számítás részét képezik, ebből következően maga a számítás a szerzőtől való engedélykérés, és a szerző számára való díjfizetés nélkül bárki számára hasznosítható

A felülvizsgálat engedélyezése iránt kérelem

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a keresetének való helyt adást. Megsértett jogszabályként a Pp. 4-6.§-át, a Pp. 237. § (1) bekezdését, a Pp. 269. § (1) bekezdés *b)* pontját és (6) bekezdését, a Pp. 270.§-át, a Pp. 279. §-át, a Pp. 308. § (1) bekezdését, a Pp. 316. § (1) bekezdés *a)* pontját és (2)-(3) bekezdéseit, a Pp. 342. § (1)-(3) bekezdéseit, a Pp. 369. § (3) bekezdés *a) - c)* pontjait és (4) bekezdését, a Pp. 320. § (1) bekezdését, a Pp. 370. § (1) bekezdését, a Pp. 373. § (2) bekezdését, a Pp. 382. § (2) bekezdését, a régi Ptk. 198.§-át, a 200.§-át és a 205. §-át, az Szjt. 1.§ (6) bekezdését, a 16. § (1) bekezdését, a 29. §-át, a 42. § (3) bekezdését, a 43. § (3) bekezdését és a 47. § (1) bekezdését jelölte meg.

[13] A felülvizsgálati kérelméhez a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is csatolt, amelyben a jogerős ítélet felülvizsgálatának engedélyezését kérte a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja, valamint a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján.

[14] A felperes a felülvizsgálat engedélyezésének okaként a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjára alapított kérelmében arra hivatkozott, hogy azért szükséges a joggyakorlat egységének illetve továbbfejlesztésének biztosítása, mert a Kúria még nem foglalt állást

abban a jogkérdésben, hogy a más hatóság határozatához kötöttség [Pp. 264. § (1) bekezdés] hogyan érvényesül a bűncselekményt megállapító jogerős ügyészszégi határozat tekintetében. Ennek a jogkérdésnek az elvi jelentősége pedig azért merül fel, mert a Pp. 263.§ (2) bekezdése az (1) bekezdés alóli kivételként a korábbi szabályozástól eltérően, „más hatóság határozatához kötöttség” alcímen, kifejezetten hatósági határozatot (nem ítéletet) említ, a normaszöveg pedig az „általa jogerősen elbírált bűncselekmény” kifejezést tartalmazza. Álláspontja szerint ebből a rendelkezésből az a jogértelmezés következik, hogy hatóság is elbírálhat jogerősen bűncselekményt, amely köti a polgári ügyekben eljáró bíróságot. Érvelése szerint az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) joggyakorlata (C-2016/18 sz., C-508/2018. sz. ítéletek) alapján a magyar ügyészszég bűncselekményt megállapító határozata nem csak az elfogatóparancs terén, hanem valamennyi perben köti a polgári ügyben eljáró bíróságot, figyelemmel a Pp. 323. §-ának a közokiratok bizonyító erejét meghatározó rendelkezéseire is.

[15] A felülvizsgálati kérelem elbírálását érintő elvi jelentőségű jogkérdésként jelölte meg azt is, hogy a másodfokú eljárásban korlátozható-e a személyesen megjelenő fél (törvényes képviselő) új tényre vonatkozó iratfelmutatási joga, ha a kötelező jogi képviselő ellenére a jogi képviselő váratlan és igazolt hiányzása miatt nincs jelen a másodfokú tárgyaláson. E kérdéshez kapcsolódóan hivatkozott a Kúria Pfv.IV.22.681/2017/6. számú határozatára, amely biztosította a személyesen megjelenő félnek a nyilatkozatot. A másodfokú bíróság ezzel szemben a tárgyaláson arról tájékoztatta a felperes törvényes képviselőjét, hogy a jogi képviselője távolmaradása miatt nincs lehetősége annak az iratnak a felmutatására, amelyet a jogi képviselő a fellebbezésében, a releváns részt pontosan idézve megjelölt és kért új tényként figyelembe venni.

[16] A felperes a felülvizsgálat engedélyezésének további okaként a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Kúria - ügyszámokkal megjelölt - tizenegy közzétett határozatától, a 6/2016. számú polgári elvi döntéstől, a XXXII.PED-től, a BDT2010.2209. számú határozattól, a CKOT 2017.07.07. állásfoglalásától eljárásjogi jogkérdésben eltér, míg anyagi jogi jogsértésként ellentétes az ügyszámmal megjelölt négy kúriai határozattal, a Fővárosi Ítéltábla két döntésével és az EUB C-406/10., C-5/08. és a C-666/18. számú ügyben hozott határozataival. A felperes az eltéréssel érintett határozatként megjelölt kúriai döntések egyes bekezdéseit kiemelve állította, hogy az eljáró bíróságok a bizonyítékok mérlegelésével, a felek állításainak, az irányadó jogszabályoknak a figyelmen kívül hagyásával megsértették a tisztességes eljárás követelményét is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A Pp. 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben.

[18] A felülvizsgálat engedélyezéséhez szükséges feltétel a Pp. 408. § (2) bekezdése értelmében megállapítható: a másodfokú bíróság azonos jogi indoklásra utalással hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét, ezért a jogerős ítélet felülvizsgálatának engedélyezése iránti kérelem előterjesztése és annak elbírálása indokolt.

[19] Előrebocsátja a Kúria, hogy a Polgári Kollégiumának a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII.12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 7. pontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése körében a Kúria

csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálja, a jogerős ítélet felülvizsgálatát tehát csak az engedélyezés feltételei szempontjából végzi el. A fél által állított jogszabálysértések érdemi vizsgálatára kizárólag a felülvizsgálat engedélyezését követően kerülhet sor. A felperes kifejezetten az egyedi tényálláshoz kötötten támadta a tényállás megállapítását, a rendelkezésre álló bizonyítékoknak az eljárás bíróságok által történt értékelését és állította a bizonyítékokból levont következtetés okszerűtlenségét, aggályos szakértői vélemény figyelembe vételét, illetve a tisztességes eljárás követelményének a megsértését. Mindezek azonban a Kúria által kizárólag a konkrét ügyben és a felülvizsgálati eljárásban vizsgálhatóak. A bíróság által az egyedi ügyben esetlegesen elkövetett jogszabálysértések nem szolgálhatnak a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja szerinti felülvizsgálat engedélyezése alapjául, hiszen azok jellegüknél fogva az egyedi ügyön nem mutatnak túl. Ezért a felperes által az engedélyezés iránti kérelmében (is) megjelölt, az ügy érdemére kihatóan állított jogszabálysértéseket a Kúria nem vizsgálta (vizsgálhatta).

[20] A felperes érvelése a felülvizsgálat engedélyezése körében többirányú volt: egyrészt a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása [Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont] érdekében, másrészt a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltérés [Pp. 409. § (3) bekezdés] miatt tartotta indokoltnak a felülvizsgálat engedélyezését.

[21] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja szerint a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[22] A felülvizsgálat kivételes engedélyezésének egyaránt két vagylagos, eltérő indokolást kívánó feltétele a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása. A PK vélemény 1. pontja értelmében a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. E ponthoz fűzött indokolás szerint elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg. Nem elegendő ugyanakkor, hogy a Kúria a felmerülő elvi jelentőségű jogkérdésben még nem foglalt állást. Az is szükséges, hogy az engedélyezés iránti kérelemben a fél arra hivatkozott, hogy az adott jogkérdésben az adott bírói gyakorlat nem egységes, vagy, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntések megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölnie és az attól való eltérés indokoltságát kell bemutatnia és megindokolnia (Kúria Pfv.VI.20.044/2021/2.) A PK vélemény 2. pontja szerint pedig a **Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.**

[23] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme nem felel meg a fent ismertetett feltételeknek, a megjelölt indokok nem alkalmasak a felülvizsgálat engedélyezésére. A felperes állításával szemben a büntető eljárás ismeretlen tettes, és nem az alperessel szemben folyt, a nyomozó hatóság pedig a 61003/72/2019. bü. számú határozatában az eljárást megszüntette (F/3). Az ügyészség B.1066/2019/13. számú határozatában – a felperes hivatkozásával szemben – nem állapította meg az alperes

bűnösségét, helyette a felperes mint sértett panaszát utasította el (F/4.). Ezért a felülvizsgálati eljárásban a más hatóság határozatához kötöttségre vonatkozó rendelkezés és a Pp. 230. §-ának a másodfokú eljárásban alkalmazandó jogszabály értelmezése tárgyában előadott hivatkozások vizsgálata nem merül fel. A felperes érvelésével szemben a Kúria Pfv.IV.22.681/2017/6. számú határozatában a Pp. 230. §-ának az értelmezésére nem került sor (az ügyben nem a Pp.-t alkalmazta a bíróság), így a Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján a felülvizsgálat engedélyezésének a feltétele nem állapítható meg. Ezért a felperes kérelme a Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pontjában szabályozott bármely ok teljesülésének hiányában nem alkalmas a felülvizsgálat kivételes engedélyezésére.

[24] A Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a Kúria engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér.

[25] Az eltérő jogértelmezés tárgya a jogerős ítélet által felvetett, jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés, amely a jogerős ítélettel megsértett jogszabály rendelkezésének az értelmezésével, az alkalmazott norma alapvető tartalmával, az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze (Kúria Gfv.VI.30.433/2021/2.)

[26] A Kúriának annak megítéléshez, hogy mikor áll fenn az ügyek (bírói döntések) közötti jogkérdésben való eltérés, mindig esetről esetre kell vizsgálnia a megjelölt határozatokat. Az eltérés ugyanis nem ténybeli, hanem azonos jogkérdést feltételezve, az adott ügyben alkalmazott jogszabály eltérő értelmezését jelenti. Ennek megítélése során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, a kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit, melyeket a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet előterjesztő félnek kell megjelölnie.

[27] A felperes a Pp. 409. § (3) bekezdésén alapuló kérelmében az eltérő jogértelmezés körében a Kúriának számos határozatára hivatkozott. A kérelme alapján azonban nem állapítható meg az engedélyezéshez szükséges követelménynek a fennállása: a felperes ugyan felsorolta, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet mely jogszabályi rendelkezéseket sérti, azonban a Pp. 409. § (3) bekezdését megalapozó, a PK vélemény 5. pontja szerinti érvelést - így azt, hogy a közzétett határozattól a jogerős ítélet mely jogszabályhoz kapcsolódóan, miért tér el - nem adott elő. A megjelölt kúriai határozatokból csupán egy-egy bekezdést idézett, nem fejtette azonban ki, hogy az abban kifejtett jogértelmezés mely jogszabályra vonatkozóan, miért és mennyiben ellentétes a jogerős ítéletben kifejtett állásponttal. A felperes részletesebben nem ismertetett álláspontja helyett sommásan csupán annyit közölt, hogy a jogerős ítélet oly mértékben emelkedett felül „a felperes bizonyítékain és a bizonyítási eljárás adatain, a felek állításain, az irányadó jogszabályokon, az alperes folyamatosan változó védekezését pedig ki is bővítette saját elemekkel, mely a szabad bírói mérlegelés egyértelmű, megengedhetetlen korlátja”. A felperes hivatkozása nem teremt kapcsolatot az idézett kúriai döntésekben tett megállapításokkal és a perben megállapított tényekkel, konkrét bizonyítékokkal. A megjelölt kúriai határozatokból kiragadott egy-egy megállapítás vonatkozásában nem jelölte meg konkrétan, hogy a jogerős ítélet azokhoz kapcsolódóan hogyan, miért és miben tér el az eljáró bíróságok által alkalmazott irányadó anyagi és eljárásjogi jogszabályoktól. A felülvizsgálat engedélyezését viszont az adott ügyben felmerült ténykérdések téves, megalapozatlan elbírálására hivatkozás nem alapozza meg. A tartalmában elégtelen kérelem a felülvizsgálat kivételes engedélyezését nem alapozza meg. [Kúria Pfv.I.20.470/2019/3., megjelent: BH2019. 303.), Gfv.VII.30.307/2019/2.]

[28] A kifejtettek alapján a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. (1) bekezdése alapján megtagadta.

Záró rész

[29] Az eredménytelen felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemre tekintettel a felperes viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (2a) bekezdés *a)* pontja alapján megállapított és a felperes által megfizetett eljárási illetéket.

[30] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2022. április 20.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró